

Elég volt a negyedszázad óta tartó nagy népi cirkuszból

Pro és kontra nyilatkoztak már sokan a Petőfinek vélt csontokról, már csak a római pápa nyilatkozata hiányzik

Erdélyi rokonságomban édesanyám nagybátyja, dr. Simonfy Sámuel volt a Bem hadtest tábori főorvosa, ezért a családi elbeszélésekből ismerem a segesvári csatát.

1849. július 30-án Bem József, Petőfi Sándor és dr. Simonfy Sámuel az utolsó éjszakát a székelykeresztúri Macskássy-kastélyban töltötték. Másnap együtt reggeliztek, de ezután Bem József elköszönt tőlük, lóháton elindult délnyugati irányba a honvéd tüzérség kedvező állásainak kijelölésére. Petőfi Sándort nyomatékos figyelmeztetéssel Simonfy főorvos védelmére bízta, kérve, hogy ne engedje a tűzvonalba. Ők ketten Segesvár felé indultak el. A városfal keleti részével szemközt állt fel a székely-magyar honvédség jobb szárnya, és ettől valamivel hátrább Simonfy főorvos úr sebesült kötöző helye. Petőfi Sándor nem honvéd egyenruhában, hanem világos színű nyári öltözetben engedély nélkül elhagyva a kijelölt kötözőhelyet, a szemközti székely honvédekhez sietett, és ott lelkes beszédet tartott nekik. Civil ruhájának köszönhető, hogy mozgását jól lehetett a kötözőhelyről figyelni. A honvédség jobb szárnya nem várt a városfal felől támadást, ezért rendkívüli meglepetést okozott, hogy a városfalak és a Küküllő folyó közötti sávból kozákok rohamozták meg a magyar honvédséget. E meglepetés miatt a front itt felbomlott, Simonfy főorvos úr is menekülésre szánta magát, de azt még látta, hogy a civil ruhás Petőfit kozák lovasok bekerítették. Hogy mi lett a sorsa, háttal a frontnak menekülve már nem láthatta. Logikai alapon az akkori tisztességes katonai viselkedés miatt feltételezhető, hogy egy civil ruhás fegyvertelen férfit nem fognak a kozákok leszúrni. Szerintem hadifogolyként bevitték Segesvárra a gyűjtőtáborba. A segesvári szászok a császár pártján álltak, ezért nem kívánták a magyarok győzelmét, ezért tették lehetővé, hogy a Küküllő folyó partján a honvédség hátába irányítsák a kozákokat.

A Petőfi-ügyben negyedszázadon át mindenféle vizsgálatot végeztek pro és kontra, csak éppen az egyetlen és lényeges vizsgálat nem történt meg. Petőfi édesanyja, Hrúz Mária és férje sírjukat Demszky Gábor nem engedte megbontani, de az összes kormány azóta nem nyilatkozik és nem cselekszik. Ha Petőfi olyan fontos hőse a magyar nemzetnek, akkor a hivatalban lévő kormányok közül mindegyiknek becsületbeli kötelessége lett volna, hogy intézkedjenek, mert nemzeti ügyről van szó! Az az állítás, hogy Petőfi csontjait a tudósok megvizsgálták, és azt női csontváznak minősítették, két okból elfogadhatatlan. A bolsevista Magyar Tudományos Akadémia 1989-ben Moszkvában a Kremlben nem végezhetett vizsgálatokat, tehát hazudtak, ugyanis a Kremlből Petőfi barguzini csontjait a Burját-Mongol Autonóm Köztársaság miniszterelnök-helyettese csempészte ki, és azt Morvai Ferencnek és feleségének egy női bőröndbe csomagolva repülőgéppel küldette ki az USA-ba. A másik vizsgálat, amelyet dr. Kosáry Domokos MTA-elnök Budán a Hadtörténeti Intézetben rendezett Petőfi-konferencián tartott amerikai vizsgálatról. Az MTA-elnök akadémikus tudóshoz méltatlan üvöltözéssel bizonygatta, hogy ezek a csontok egy nőnek a csontjai. Lehetséges, hogy női csontváz volt, de azok nem a barguzini Petőfi csontjai voltak, mert ahhoz az Akadémia nem juthatott hozzá. Kéri Edit színművésznő és történész által szervezett Petőfi kutatás küldöttségébe már az elején be voltak építve a magyar titkosszolgálat emberei és besegítettek a KGB tisztjei is. Ez már az első kutatási napon kiderült, és csak Kéri Edit konok ragaszkodásának köszönhető, hogy ő állt Petőfi sírján, amit neki az oroszok

megmutattak, és tiltakozott, hogy ettől 25-30 m távolságra bontsanak fel különböző sírokat. Kéri Edit a budai Baár-Madas Gimnázium kiváló tanulója volt. Nyugati nyelveket tanult, és a történelem volt a kedvenc tantárgya, ezért fordult nagy érdeklődéssel a szibériai Petőfi sír után. Kéri Edit azért fogott hozzá a Petőfi kutatáshoz, mert olvasta a Kárpátalján megjelent szibériai Petőfiről szóló cikksorozatot. Soros György volt az első, aki a leghatározottabban tiltakozott, hogy erre a célra pénzt áldozzon. Id. Béres József szeretett volna segíteni, de néhány héttel korábban verte szét a magyar rendőrség kisvárdai rákkutató laboratóriumát. Végül a heves megyei Morvai Ferenc vállalkozó vagyonának nagy részét feláldozva elősegítette a kutatást, és ahelyett, hogy szidalmazták, a legnagyobb elismerést érdemelné meg. Kínába azért ment, hogy Petőfi csontjait megvizsgálják az ottani tudósok, mert oda a mai napig nem ért el Soros György keze. Amikor a rendszerváltás évében Végvári József rendőrőrnagy megnyitotta és megmutatta a titkos irattárát, megkérdeztük tőle, hogy milyen kapcsolatuk van a Magyar Tudományos Akadémiával. Kijelentette, hogy az Akadémián egyetlen vezető pozíciót sem lehetett betölteni, ha az illető nem jelentkezett szolgálatra a titkosrendőrségnél. Ilyen volt a mi Tudományos Akadémiánk, amely még a rendszerváltás utáni években sem tudott a Petőfi-ügytől megszabadulni.

Kérem az Orbán-kormányt, hogy ne hallgasson, ne legyen tétlen szemlélelője a szédületes Petőfi zűrzavarnak, hanem azonnali hatállyal indítsa el Hrúz Mária és a férje sírjának a megbontását, és az abból kivett néhány deka csonttal végeztesse el abszolút tárgyilagos és semleges tudósokkal a csontok összehasonlító vizsgálatát, az MTA-t elfogultsága miatt pedig véglegesen zárják ki a vizsgálatból, és még az Akadémián lévő Petőfi hajtincsből se használjanak fel egyetlen hajszálat, mert lehetséges, hogy egy női hajszálat fogunk kapni.

Ha a vizsgálat valóban semleges, tárgyilagos és tudományos lesz, akkor bármilyen eredményre jutunk, el fogjuk fogadni. A Petőfi Bizottság Nyugat-Európából Petőfi csontvázából néhány dekát vizsgálatra át fog adni. A csontvázát nem adják ki a temetésig, mert azt már többször porrá akarták zúzni a politikusok és a titkosrendőrség. Petőfit a verseiért szeretjük-e, vagy azért, mert mindenáron segesvári hősi halottat akarunk belőle faragni? Érdekesnek tartom, hogy a segesvári 1050 székely-magyar hősi halott honvédet nem emeljük a piedesztálra. Miért csak Petőfit?

vitéz Hábel György

ny. főmérnök

Budapest